

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. kovo 7 d.*

„Apmokestinimas — Pridėtinės vertės mokestis — Direktyva 77/388/EEB — Specialių investicinių fondų valdymo atleidimas nuo mokesčio — Taikymo sritis“

Byloje C-275/11

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2011 m. gegužės 5 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. birželio 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH

prieš

Finanzamt Bayreuth

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai A. Borg Barthet, J.-J. Kasel, M. Safjan (pranešėjas) ir M. Berger,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. birželio 28 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH*, atstovaujamos E. Schulz,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos I. Pouli ir K. Boskovits,
- Liuksemburgo vyriausybės, atstovaujamos C. Schiltz,
- Europos Komisijos, atstovaujamos C. Soulay ir B.-R. Killmann,

susipažinęs su 2012 m. lapkričio 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23, toliau – Šeštoji direktyva) 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunkčio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH* (toliau – *GfBk*) ir *Finanzamt Bayreuth* dėl pastarosios atsisakymo atleisti nuo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) konsultavimo paslaugas, kurias *GfBk* teikė investicinei bendrovei (toliau – IB).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punktas suformuluotas taip:

„Nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų, valstybės narės atleidžia nuo mokesčio toliau nurodytą veiklą taikydamos sąlygas, kurias jos turi nustatyti siekdamos užtikrinti, kad atleidimas nuo mokesčio būtų teisingas ir sąžiningas ir kad būtų užkirstas kelias galimam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui:

<...>

- d) šiuos sandorius:

<...>

3. sandorius, įskaitant derybas, dėl indėlių ir einamųjų sąskaitų, mokėjimų, pervedimų, skolų, čekių ir kitų apyvarčių dokumentų, bet išskyrus skolų išieškojimą ir faktoringą;

<...>

5. sandorius, įskaitant derybas, bet išskyrus valdymą ir saugojimą, susijusius su akcijomis, turto dalimis bendrovėse ar asociacijose, įmonių obligacijomis ir kitais vertybiniais popieriais <...>;

6. specialių investicinių fondų, kaip juos apibrėžia valstybės narės, valdymą.“

- 4 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (OL L 375, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 139) 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse šie subjektai apibrėžiami taip:

„2. Šioje direktyvoje ir vadovaujantis 2 straipsniu KIAVPS laikomi subjektai:

— kurių vienintelis tikslas yra pritraukto iš visuomenės kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius ir kurie veikia vadovaudamiesi rizikos skaidymo principu,

ir

— kurių investiciniai vienetai savininkų pageidavimu yra tiesiogiai ar netiesiogiai atperkami ar išperkami už tų subjektų turtą. Veiksmai, kurių imasi KIAVPS, siekdamas užtikrinti, kad jo investicinių vienetų biržos vertė labai nesiskirtų nuo jo grynojo turto vertės, laikomi lygiaverčiais tokiam atpirkimui ar išpirkimui.

3. Tokie subjektai gali būti steigiami remiantis teisės aktais arba pagal sutarčių teisę (kaip bendrieji investiciniai fondai, valdomi valdymo įmonių), arba pagal patikėjimo teisę (kaip patikėjimo fondai), arba pagal įstatus (kaip investicinės bendrovės).

<...>“

- 5 Pagal šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalį KIAVP „negali vykdyti KIAVP subjekto veiklos, jeigu jis nėra gavęs valstybės narės, kurioje jis įsikūręs, leidimo“.
- 6 Pagal šios direktyvos 6 straipsnį „nė viena valdymo įmonė negali užsiimti veikla, kuri nėra patikėjimo fondų ir investicinių bendrovių valdymas“.
- 7 Direktyva 85/611 iš dalies pakeista 2002 m. sausio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/107/EB, siekiant reguliuoti valdymo įmonių veiklą ir supaprastintus prospektus (OL L 41, p. 20; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 287) ir 2002 m. sausio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/108/EB, kas susiję su KIPVPS investicijomis (OL L 41, p. 35; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 302).
- 8 Pagal Direktyvos 85/611, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/107, 5 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą „patikėjimo fondų (bendrųjų investicinių fondų) ir investicinių bendrovių valdymo veikla pagal šią direktyvą apima funkcijas, nurodytas II priede, kuris nėra išsamus“.
- 9 Šiame II priede tarp „Kolektyvinio investicijų portfelio valdymo funkcijų“ minimi šie punktai:
 - Investicijų valdymas
 - Administravimas:
 - a) teisinės ir fondų valdymo apskaitos paslaugos;
 - b) klientų užklauso;
 - c) vertinimas ir kainos nustatymas (įskaitant mokestines pajamas);
 - d) stebėjimas, ar laikomasi reikalavimų;
 - e) investicinių vienetų registro tvarkymas;
 - f) pajamų paskirstymas;
 - g) investicinių vienetų emisija ir išpirkimas;
 - h) sutarčių sudarymas (įskaitant sertifikatų išsiuntimą);
 - i) įrašų laikymas.
 - Prekiavimas.“

- 10 Direktyvos 85/611, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/107, 5g straipsnio 1 dalyje numatyta valstybėms narėms galimybė leisti „valdymo įmonėms, siekiančioms efektyviau vadovauti įmonių verslui, deleguoti trečiosioms šalims savo pačių vardu atlikti vieną ar daugiau tų įmonių funkcijų“, bet įgaliojimai turi atitikti 5g straipsnio 1 dalies a–i punktuose nustatytas sąlygas.
- 11 Tarp šių sąlygų yra ir šios nuostatos c punkte nustatyta sąlyga, pagal kurią „kai delegavimas susijęs su investicijų valdymu, įgaliojimai gali būti suteikti tik įmonėms, kurios turi leidimą arba įsteigtos turtui valdyti ir joms taikomi riziką ribojanti priežiūra; deleguojama atsizvelgiant į investicijų paskirstymo kriterijus, kuriuos periodiškai nustato valdymo įmonės“.

Vokietijos teisė

- 12 Pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamu 1999–2002 m. laikotarpiu galiojusios redakcijos 1979 m. lapkričio 26 d. Apyvartos mokesčio įstatymo (*Umsatzsteuergesetz*, toliau – *UstG*) 4 straipsnio 8 punkto h papunktį „specialių investicinių fondų valdymas“ atleidžiamas nuo mokesčio „pagal Kapitalo bendrovių įstatymą (*Gesetz über Kapitalanlagegesellschaften*, toliau – KAGG)“.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 13 *GfBk* yra bendrovė, kuri teikia su birža susijusią informaciją ir rekomendacijas, konsultuoja dėl finansinių priemonių investavimo ir prekybos kapitalo investicijomis.
- 14 1999 m. gruodžio mėn. *GfBk* sudarė sutartį su IB, kuri pagal KAGG, kaip specialų investicinį fondą, valdė atvirą investicinį fondą. *GfBk* įsipareigojo konsultuoti šią IB „fondo aktyvų valdymo klausimais“ ir „nuolat stebėti fondą bei teikti rekomendacijas dėl aktyvų pirkimo ar pardavimo“. Taip pat *GfBk* įsipareigojo „atsizvelgti į rizikos diversifikacijos principą, įstatyminius investavimo apribojimus <...> bei <...> investavimo sąlygas“.
- 15 Iš bylos medžiagos matyti, jog šalys susitarė, kad *GfBk* už konsultacijas bus atlyginama procentine dalimi nuo vidutinės mėnesinės investicinio fondo vertės.
- 16 Vykdydama sutartį *GfBk* pagrindinėje byloje aptariamai IB 1999–2002 m. teikė rekomendacijas dėl vertybinių popierių pirkimo ir pardavimo telefonu, faksu ar elektroniniu paštu. Ši IB įtraukdavo šias rekomendacijas į savo pirkimo ir pardavimo užsakymų sistemą ir, patikrinusi, ar jos nepažeidžia jokių teisinių investavimo apribojimų, taikomų specialioms investiciniams fondams, jas vykdėdavo, dažnai per kelias minutes nuo gavimo. Nors ši IB neturėjo savarankiško pasirinkimo dėl investicinių fondų valdymo, ji turėjo sprendimo teisę ir galutinę atsakomybę. *GfBk* buvo informuojama apie tai, kaip vykdomos rekomendacijos, ir gaudavo kasdienius pranešimus apie investicinių fondų, dėl kurių konsultuodavo, sudėtį.
- 17 Vykstant mokestinei procedūrai, susijusiai su apyvartos mokesčiu, *GfBk* prašė, kad šios konsultavimo paslaugos, suteiktos pagrindinėje byloje aptariamai IB, būtų atleistos nuo PVM, kaip užsakomosios specialių investicinių fondų valdymo paslaugos. *Finanzamt* atmetė šį prašymą, nes manė, kad *GfBk* teiktos paslaugos nėra „specialių investicinių fondų valdymas“, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, todėl negalėjo pateisinti tokio atleidimo.

18 Ginčydama jos atžvilgiu priimtą sprendimą, *Gfbk* pateikė skundą teismui. *Bundesgerichtshof*, nagrinėdamas kasacinį skundą, nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Aiškinant sąvoką „specialių investicinių fondų valdymas“, kaip tai suprantama pagal [Šeštosios direktyvos] 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, ar užsakomoji specialaus investicinio fondo valdytojo paslauga yra pakankamai speciali, todėl turi būti atleista nuo [PVM], jei:

- a) valdytojas atlieka valdymo funkciją, o ne tik vykdo konsultacinę veiklą; arba jei
- b) paslauga skiriasi nuo kitų paslaugų pagal pobūdį, dėl kurio taikomas atleidimas nuo mokesčio; arba jei
- c) valdytojas vykdo veiklą remdamasis funkcijų delegavimu pagal iš dalies pakeistos Direktyvos 85/611/EEB 5g straipsnį?“

Dėl prejudicinio klausimo

19 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori žinoti, ar ir kokiomis sąlygomis trečiojo asmens IB suteiktos konsultavimo vertybinių popierių investavimo klausimais paslaugos patenka į sąvoką „specialių investicinių fondų valdymas“ siekiant taikyti atleidimą nuo mokesčio, numatytą Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktyje.

20 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad trečiojo asmens – valdytojo suteiktos valdymo paslaugos iš esmės patenka į Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunkčio taikymo sritį, nes šiame 6 papunktyje numatytas specialių investicinių fondų valdymas apibrėžiamas pagal suteiktų paslaugų pobūdį, o ne pagal jų teikėją ar gavėją (šiuo klausimu žr. 2006 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, Rink. p. I-4027, 66–69 punktus).

21 Tačiau tam, kad būtų kvalifikuojamos kaip „nuo mokesčio atleisti sandoriai“, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, trečiojo asmens – valdytojo suteiktos valdymo paslaugos turi sudaryti bendrai vertinamą atskirą visumą ir turi būti specialių investicinių fondų valdymo speciali ir esminė dalis (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Abbey National* 70–72 punktus).

22 Toliau kalbant apie sandorius, kurie būdingi specialių investicinių fondų veiklai, iš Direktyvos 85/611 1 straipsnio 2 dalies aišku, kad KIAVPS veikla yra pritraukto iš visuomenės kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius. Iš tiesų iš pasirašančiųjų asmenų perkant investicinius vienetus suteikto kapitalo KIAVPS pasirašančiųjų asmenų naudai ir už atlyginimą sudaro ir valdo perleidžiamų vertybinių popierių portfelius (šiuo klausimu žr. 2004 m. spalio 21 d. Sprendimo *BBL*, C-8/03, Rink. p. I-10157, 42 punktą; minėto Sprendimo *Abbey National* 61 punktą ir 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Deutsche Bank*, C-44/11, 32 punktą). Neskaitant investicijų valdymo paslaugų, specialiomis ir esminėmis kolektyvinio investavimo subjektų funkcijomis laikomas pačių kolektyvinio investavimo subjektų administravimas, kaip nurodyta Direktyvos 85/611, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/107, II priede, skiltyje „Administravimas“ (žr. minėto Sprendimo *Abbey National* 64 punktą).

23 Iš to, kas minėta, matyti, kad siekiant nustatyti, ar trečiojo asmens IB suteiktos konsultavimo vertybinių popierių investavimo klausimais paslaugos patenka į sąvoką „specialių investicinių fondų valdymas“ siekiant taikyti atleidimą nuo mokesčio, numatytą Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktyje, reikia, kaip teigia generalinis advokatas išvados 27 ir 31 punktuose, išsiaiškinti,

ar trečiojo asmens suteiktos konsultavimo dėl vertybinių popierių investavimo paslaugos turi neatsiejamą ryšį su tiesiogine IB veikla, t. y. ar taip atliekamos specialių investicinių fondų specialios ir esminės funkcijos.

- 24 Šiuo klausimu primintina, kad rekomendacijų dėl aktyvų pardavimo ir pirkimo teikimas IB turi tiesioginį ryšį su specialia jos veikla, kurią sudaro, kaip buvo priminta šio sprendimo 22 punkte, pritraukto iš visuomenės kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius.
- 25 Faktas, jog konsultavimo ir informavimo paslaugos neišvardytos Direktyvos 85/611, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/107, II priede, nekliudo jų įtraukti į specialias paslaugas, priskirtinas specialių investicinių fondų „valdymo“ veiklai, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, nes pačioje Direktyvos 85/611, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/107, 5 straipsnio 2 dalyje pažymima, kad šio priedo sąrašas „nėra išsamus“.
- 26 Tai, jog trečiojo asmens suteiktos konsultavimo ir informavimo paslaugos nekeičia fondo teisinės ir finansinės padėties, taip pat nekliudo, kad jas apimtų specialių investicinių fondų „valdymo“ sąvoka, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį.
- 27 Iš tiesų primintina, kad minėto Sprendimo *Abbey National* 26, 63 ir 64 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė, jog ne tik investicijų valdymas, apimantis aktyvų pasirinkimą ir perleidimą, kuris yra šio valdymo dalykas, bet ir administravimo bei apskaitos paslaugos, kaip antai fondo pajamų ir investicinių vienetų ar akcijų kainų apskaičiavimas, turto vertinimas, apskaita, pajamų paskirstymo deklaracijos parengimas, informacijos ir dokumentų periodinėms ataskaitoms ir mokesčių, statistinėms bei PVM deklaracijoms teikimas, taip pat pajamų prognozių rengimas, patenka į specialių investicinių fondų „valdymo“ sąvoką. Taigi, nelabai svarbu, kaip antai pagrindinėje byloje, kad aptariama IB turi įgyvendinti *GfBk* teikiamas rekomendacijas dėl aktyvų pirkimo ir pardavimo po to, kai patikrina jų atitiktį investavimo apribojimams.
- 28 Be to, pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunkčio turinį iš esmės neatmetama galimybė, kad specialių investicinių fondų valdymą sudaro kelios skirtingos paslaugos, kurias galima priskirti „specialių investicinių fondų valdymo“ sąvokai, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, ir kurioms gali būti taikomas joje numatytas atleidimas nuo mokesčio, net jeigu jas suteikė trečiasis asmuo – valdytojas (minėto Sprendimo *Abbey National* 67 punktas), tiek, kiek kiekviena iš šių paslaugų įgyvendina specialių investicinių fondų valdymo specialias ir esmines funkcijas. Taigi, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 24 punkte, taip yra rekomendacijų dėl aktyvų pirkimo ir pardavimo, kurias trečiasis asmuo suteikė IB, atveju.
- 29 Taip pat primintina, kad konsultavimo ir informavimo paslaugas įtraukus į specialių paslaugų, priskirtinų specialių investicinių fondų valdymo veiklai, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, kategoriją neturėtų būti pažeistas neutralumo principas dėl to, kad fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie tiesiogiai savo pinigus investuoja į vertybinius popierius, suteiktos konsultavimo paslaugos apmokestinamos PVM.
- 30 Iš tiesų primintina, kad investuotojai, kurie tiesiogiai investuoja savo pajamas į vertybinius popierius, nėra PVM mokėtojai ir kad sandorių, susijusių su specialių investicinių fondų valdymu, atleidimu nuo mokesčio, numatyto Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktyje, pirmiausia siekiama smulkiems investuotojams palengvinti investavimą į vertybinius popierius per kolektyvinio investavimo subjektus, nepatiriant PVM išlaidų, kad būtų užtikrintas bendros PVM sistemos neutralumas pasirenkant tarp tiesioginio investavimo į vertybinius popierius ir investavimo tarpininkaujant kolektyvinio investavimo subjektams (žr. minėto Sprendimo *Abbey National* 62 punktą ir 2007 m. birželio 28 d. Sprendimo *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ir The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, Rink. p. I-5517, 45 punktą).

- 31 Be to, trečiojo asmens suteiktų konsultavimo dėl investavimo paslaugų apmokestinimas PVM būtų palankesnis IB, kurios turi savo investicijų konsultantus, palyginti su IB, kurios nuspręstų pasinaudoti trečiųjų asmenų paslaugomis. Tačiau iš mokesčių neutralumo principo išplaukia, kad ūkio subjektai turi turėti galimybę pasirinkti veiklos organizavimo formą, kuri griežtai ekonominiu požiūriu jiems labiausiai tinka, nerizikuodami, kad jų sandoriams nebus taikomas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktyje numatytas atleidimas nuo mokesčio (minėto Sprendimo *Abbey National* 68 punktas).
- 32 Galiausiai faktas, kad užsakomasis valdytojas neveikė pagal įgaliojimą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/611, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/107, 5g straipsnį, negali turėti įtakos šio užsakomojo valdytojo suteiktų konsultavimo ir informavimo paslaugų įtraukimui į specialių paslaugų, priskirtinų specialių investicinių fondų valdymo veiklai, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, kategoriją. Aišku, pagrindinėje byloje konsultavimo paslaugas teikė *GfBk*, nors pagal galiojusią Direktyvos 85/611 redakciją buvo neleidžiama valdymo bendrovėms, siekiančioms efektyviau vadovauti įmonių verslui, deleguoti trečiosioms šalims atlikti funkcijų. Tačiau iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad PVM surinkimo srityje pagal mokesčių neutralumo principą draudžiama diferencijuoti teisėtus ir neteisėtus sandorius (žr., be kita ko, 1998 m. birželio 11 d. Sprendimo *Fischer*, C-283/95, Rink. p. I-3369, 21 punktą ir 2010 m. liepos 7 d. Nutarties *Curia*, C-381/09, 18, 21 ir 23 punktus).
- 33 Atsižvelgiant į minėtus argumentus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktis aiškintinas taip, kad trečiojo asmens IB, specialaus investicinio fondo valdytojai, suteiktos konsultavimo dėl vertybinių popierių investavimo paslaugos patenka į sąvoką „specialaus investicinio fondo valdymas“ siekiant taikyti šioje nuostatoje numatytą atleidimą nuo mokesčio, net jei trečiasis asmuo neveikė pagal įgaliojimą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/611, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/107, 5g straipsnį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 34 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį reikia aiškinti taip, kad trečiojo asmens investicinei bendrovei, specialaus investicinio fondo valdytojai, suteiktos konsultavimo dėl vertybinių popierių investavimo paslaugos patenka į sąvoką „specialaus investicinio fondo valdymas“ siekiant taikyti šioje nuostatoje numatytą atleidimą nuo mokesčio, net jei trečiasis asmuo neveikė pagal įgaliojimą, kaip tai suprantama pagal 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo, iš dalies pakeistos 2002 m. sausio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/107/EB, 5g straipsnį.

Parašai.